

Юлия Симбирская

Обед

Мама позвала слонёнка обедать.

«Какие, наверное, вкусные листья на этом дереве», – подумал слонёнок. – «Жаль, что у меня аппетит потерялся».

Он вздохнул и прилёг в теньке.

– Хрум-хрум-хрум, – слышалось совсем рядом.

– Ой, тут кто-то уже обедает, – всполошился слонёнок.

– Это я обедаю. Приятно познакомиться. Жираф! – Из-за веток показалась голова с круглыми рожками. – А ты почему не ешь?

– У меня аппетит потерялся.

– Так давай его найдём!

Жираф отщипнул зелёную веточку, похрустел и улыбнулся:

– Вот, мне уже попало немного аппетита. Присоединяйся!

Слонёнок кивнул.

– Хрум!

– Хрусь!

– Хрум!

– Хрусь!

– Хрум!

– Хрусь!

– Ура! И мне аппетит попался! – сообщил с набитым ртом радостный слонёнок.

ארוחת צהריים

אמא קראה לפלפולן לאכול ארוחת צהריים.

"איזה עלים טעימים יכולים להיות על העץ הזה", - חשב לעצמו פלפולן. - "חבל שתאבון שלי אבד"

הוא נאנח ונשכב בצל.

- חרום-חרום-חרום, - נשמע קול קרוב מאוד.

- אוי, מישהו כבר אוכל פה, - ניבהל הפלפולן.

- זה אני, אוכל ארוחת צהריים. נעים להכיר, אני ג'ירפה! - מאחורי הענפים הופיע ראש עם קרניים עגולות. ולמה אתה לא אוכל?

- התאבון שלי הלך לאיבוד.

- אז בוא נמצא אותו!

הג'ירפה נגסה בענף ירוק, כרסמה וחייכה :

- הנה, מצאתי קצת תאבון. תתכבד!

פלפולן הניע את ראשו.

- חרום!

- חרוס!

- חרום!

- חרוס!

- חרום!

- חרוס!

- יש! גם אני מצאתי תאבון! – הודיע פלפולן נלהב בפה מלא.